

ANKÁROK.

ket nevezünk meg. átrán fordulhatnak tettek céljából.
LLAM.
15 William street,
New York.

ington street, New York.
ston st., New York,
és közjegységi hí-

84 Broadway, New York.
külföldi értékpap-

Pénzküldő Társaság.
1496 Second Ave.,
New York.

ALLAM.
Hendler Son & Co.
Pénzküldő Társaság és Európa-
gyorsan-és biztosan
vonalakon az 6-hat-

10 Nemzeti Bank,
New York.

lékalap és szét nem
Elnök Charles
Potter.

mongahela-völgyének
át épületében, át-
arkán, McKeesport,
gyorsan, pontosan a
t. Hajójegyváltás

csenyobb árak mel-
szakértelennel kel-
telesítést beszerzik.

ings & Trust Co.,
erikal Takarék és
é.

00.00 dollár. Pénz-
nkházainak egyhá-
lag ellenőrzött ma-
gazgatói és részvé-

st százaletot csak-
st számlára. Pénz-
közjegyzői Iroda.
és váltóüzlete, 1346
Broadway, New York.

Hajójegyeljárású.
és elvállalja hazat-
érteket és átváltatás-

ad és Duquesne,
New York.

Pa.
elintézés. Közjegy-
küldés.

LLAM.
Trust Company, a
trust-kompanya.

Törke \$100.000.00
J. Thoure alelnök
Z. Thoure alelnök
Z. Thoure alelnök

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

LLAM.
reot, Passaic.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
327 East 13th Street New York City
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre New Yorkban... \$3.—
A vidéken... \$2.50
Egyes szám... 3c.

A BEVÁNDORLÓ

Editorial Room:
327 East 13th Street New York City
SUBSCRIPTION:
Per annum, in N. Y. City... \$3.—
United States... \$2.50
Single copy... 3c.

MEGJELEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN. Szerkesztő: SINGER MIHÁLY. EGYES SZÁM ÁRA 3 CENT.
V. Évfolyam. 2. szám. NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, Pa., KEDD, 1908. JANUÁR 7-én. V. Year. No. 2

A MI JÓ SZOMSZÉDUNK.

AZ OSZTRÁK SZÖVETSEGESTÁRS KEDVESKEDÉSE.
Ha egy üzletember társul fogad valakit s ez a valaki egyre gyalázza őt, ahe-lyett, hogy közös érdekek előmozdításá-
val törődnek, a társas viszonyoknak ha-
marosan végét ejtené.

Magyarország 1867-ben a törvénynek minden rendje és módja szerint társas viszonyba lépett Ausztriával. Akkor történt az, mikor Ausztriát a németek csufosan elverték, mikor Ausztria az erkölcsi és anyagi tönk szélére eljutott. Dobra került volna akkor Ausztriának nagyhatalmi állása, ha az ezredéves Ma-
gyarország mint kezé alá nem irta volna azt a váltót, amelynek alapján a rogoza Ausztria új erkölcsi hitelt, új tekintélyre tett szert az európai nagy-
batalmáknál.

A józan üzleti ész, de meg aztán talán a legelemibb tisztességtudás azt parancsolta volna rá Ausztriára, hogy társát, aki a legválságosabb pillanatban a segítségére sietett, becsülje meg. Amde Ausztria sohasem hallgatott a tisztességtudás szavára.

Ausztria alig hogy Magyarországot segítségével kiheverte valahogy Königrázt, megkezdte ismét aknamunkáját segítő társát, a bolondosan hiszékeny Magyarországot ellen. A magyar nemzet hiába tette Ferencz József fejére Szent István koronáját és Ferencz József hiába esküdött meg arra, hogy Magyarország jogait és tekintélyét minden külső és belső ellenség ellen megvédeni fogja. Ferencz József még a saját házában sem bírt esküjéhez hiven eljárni. Még az osztrákokat sem bírt megntanítani arra, hogy legyenek legalább üzleti szempontból okosak, ha már nem bírnak hálásak, tisztességtudóak, becsületesek lenni.

Folyt a hajsza Magyarország ellen. Előbb titokban. Később már a titkolózást sem tartották szükségesnek. Piaczi kofák módjára arcul köpték Magyarországot és a magyar nemzetet, a hol csak tehették. A bécsi lapok egyre látítottak Magyarország ellen. A császári székvaros főpolgármesterévé megválasztottá Lueger urat, akirol minden veréb csiripelte, hogy a magyar nemzetnek legveszettebb ellensége s akit a császárnak nemcsak hogy évről-évre megerősített az állásában, hanem elhalmozta kitüntetésekkel. S a „kedves“ társas viszonyának betetőzésére maguk az osztrák törvényhozók is a birodalmi tanács nyílt ülésén ismételve kifejezést adtak magyargyűlöletüknek.

Mindezeket a dolgokat, amikről tudomásunk van az egész világnak, s amelyekkel, úgy látszik, csak a magyar király és a magyar nemzet késik tudomásul venni, azért hozom fel ma újból, mert Bécsben legújabbban a magyargyűlöletet átvittek a nép különös oktatására a színpadra is, amint ezt különben egy kébelsürgöny alapján már két hét előtt felemlítettem.

A bécsi Józsefvárosnak színházában két hét előtt színrekerült ugyanis egy darab, amelyben szerepelt juttattak II. József császárnak is, aki tudvalevőleg Ausztriába akarta kebelezn Magyarországot.

A darab hősnője a következőket mondta a színpadon a császárnak:
„Felség, ne túrjön el csupán a magyarkéntől!“ Majd így folytatja: „Ki nem állhatom a magyarként!“
„En sem!“ — feleli erre a színpadon a császár.

Ez megtörtént akkor, talán ugyanabban a pillanatban, amikor Ferencz József érdemrendekkel jutalmazta meg a magyar és az osztrák miniszterelnököket, amient sikerült nekik a Magyaror-

lankodása a magyar országgyűlésen kormányváltást vont maga után Horvátországban.
Az idézett kébelsürgöny szerint Rakodczay bántust visszavonultatták és helyét Rauch báró foglalta el, akirol azt mondják, hogy erőskezű ember. A jövő fogja megmutatni, vajjon van-e annyira erős, hogy megfékezze a kívülről feligazitott és eszeveszettezen dühöngő horvátokat.

HÁZASSÁG PARANCSSZÓRA.

Magyar leány nem akar belemenni.

A new yorki magyar menház ellislandi képviselője a minap rosszul járt. Egy a bevándorlást biztos által gondjaira bízott leány — megugrott.
Farkas Lujza a minap érkezett Magyarországból Ellis Islandra. A leány ott hűségesen bevallotta, hogy kedveséhez jött, aki őt feleségül akarja venni. Azelőtt Ellis Islandon rövid uton szokták az ilyen dolgokat elvégezni. A vőlegény kijön Ellis Islandra, a párt összedadják s az újdonsült házaspár elmeget szerencsét próbálni. Januárius elsőjénél kezdve nem lehet azonban már New York államban házasságokat kötöztetni, mert az új törvény értelmében házassági engedélyt kell váltani s megesküdni csak az engedély megváltásától számítandó öt napra lehet.

Farkas Lujzával tehát, habár vőlegénye egy barátja kíséretében megjelent, rövid uton immár elbánni nem lehetett. Őt napig kellett volna a leányt fogva tartani, hogy az egyik fogságból a házasság fogságába adhassák.

A bevándorlást biztos tehát gondolt egyet. Hívatta a magyar menház képviselőjét, átadta neki a leányt azzal, hogy amaz őt napig emelynek lefolyása után a házasság megkötéséig legyen, tartásuk a leányt a menházban. És a menházi hivatalnok utnak indult a leánnyal, két kísérőjével és egy legzöldebb bevándorló-karavánnal.

El is jutottak szerencsésen New Yorkba, de mikor a csoport a menházhoz ért, hiányzott belőle a leány és kísérete. Valószínűleg sokalták az ötnapi várakozást. Van-e, aki rossz néven veszi tőlük?

HARDENT ELITÉLTÉK.

A német újságíró botránypöre.

Olvasóink emlékeznek még arra a botránypörré, amely nemrég az erkölcsös Németországban folyt le s amely leköttötte az egész művelt világ figyelmét.
Harden Miksa német újságíró az ő lapjában felhaborító fajtalanosságok elkövetésével vádolta Molke tábornokot és Eulenburg gróft, a német császár személyes barátait. A merész újságíró perbe fogták és a német bírák felmentették őt.
Mindenki bámulta a német bírák részrehajlatlanságát s a világnak minden nyelvén dicsőhimuszokat zengtek nekik.
Közben történt valami Németországban. A legfelsőbb köröknek nyilván nem tetszett a felmentő ítélet, mely nagy foltot ejtett a német katonaságnak annyira feltett beszéletén. Az ügyesség ismét felemelte szavát Harden ellen, új perrel támadták meg őt, s habár a vád és a védelem ugyanazokból az alapokból indult ki, habár Harden állításainak igazolására most is ugyanazokat a bizonyítékokat hozta magával, ez alkalommal mégis elítélték őt, még pedig négyhavi fogságra.

UJ HORVÁT BÀN.

Rauch báró Rakodczay utódja.

Egy vasárnap beérkezett kébelsürgöny szerint a horvátoknak rakoncátlan-

JAVULÓ HELYZET.

A GAZDASÁGI EGYENSÜLY ISMÉT HELYREÁLLOTT.

A kishitűek, akik a mult hónapok pénzváltása és üzelepangása következtében aggdóva néztek a jövőbe, ma már megkönnyebbülten lélegzenek fel. Az ország minden részéből beérkező hírek nekünk adnak igazat, akik megrémült honfitársainkat egyre azzal nyugtattuk meg, hogy az amerikai óriást egy-egy válsággal megbénítani nem lehet.
A nagy iparvállalatok felvették és egymásután felveszik az üzemet olyannyira, hogy egyes helyeken sokkal több munkást foglalkoztatnak ma, mint a válság előtt.

S a munkások számára már csak azért is jobb idők derengenek, mert az üzelepangás kezdetén a kishitűek százezrei rémületükben szaladtak hazafelé s így most a munkáspiaczon beállott az Amerikában ritka tünémeny, hogy nagyobb a kereslet, mint a kínálat.

Egyes kisebb telepek valószínűleg még csak a jövő hetek folyamán fogják újból felvenni a munkát. Más bizonyossá vált azonban az, hogy a tél folyamán minden munkabíró és dolgozni akaró ember megkeresheti majd a mindennapi kenyerét.
Már januárius másodikán sok száz-ezer ember tért vissza azokra a telepekre, amelyek heteken át az elhagyatottság képét nyújtották. Kivételesen nincsen az iparágakban. Mindenütt ujult erővel látnak a munkához.

Hiába hühogtak a baglyok. Hiába hirdették a vészhrökök az Egyesült Államoknak gazdasági pusztulását. Hiába nagyították célzatosan odaát a yén Európában azt a válságot, amely néhány héten át zavart idézett elő, amely azonban egy percze sem ejthette kétségbe azt, aki ennek a hatalmas országnak gazdagságát, ki nem apasztható erőforrásait ismeri.

Amily mesterségesen idéztek elő a válságot, épp oly mesterségesen szították egyes emberek és országok, köztük Magyarország is, a válság hírét. Hogy miért állottak odahaza a magyarok is a baglyok sorába, felérteni nem bírjuk. Ha a válságos hírek nagyításával azt vélték elérni, hogy tömegesebben vándoroljanak vissza Amerikából a magyarok, csak önmagukat sodorták veszélybe, mint ezt a tények igazolják.

Mert Magyarország, mely tömjénfüsttel üdvözölte a visszavándorlókat, a füstfelhők között nem látta meg a valót, nem látta meg azt, hogy akkor, amikor a hazai földön élő munkásoknak nem bír megélhetést biztosítani, még kevésbé fogja ezt megeselekedhethi azzal a sok ezer visszavándorlóval szemben, a kik itt Amerikában kedvezőbb megélhetési viszonyokhoz szoktak.

Kétségtelen, hogy a megjavult munkásvizonyok leveszik Magyarországot vállalairól a terhes gondot, hogy amaz amerikai magyarok, akik a válság beálltával hazasiettek, most, hogy a munka megindult, még gyorsabban fognak visszasielni Amerikába.
S hogy a munka tényleg megindult, még pedig nagyobb arányokban, mint azelőtt, mutatja a Pennsylvania állambeli Johnstownban levő Cambria Steel Company eljárása. Ez a kompánia, hogy most újból felvette az üzemét, ama négyezer munkásnak, akiket november havában elbocsátott, újví ajándékokat osztogatott, mert attól tartott, hogy a munkások más aczélelekre mennek, amelyeken még újév előtt felvették az üzemet.

A Cornellsville területén e hó közepén minden kohóban dolgozni fognak s az eddigi munkásállományá mellett még több ezer új munkást keresnek.
Ohio állam agyagedény gyáraiban tízezer munkást alkalmazták a mult hé-

ten. De minden más államban, minden más iparágban is újból lüktet az élet.

Az új év tehát mindenesetre jobb jelek mellett kezdődött, mint aminök között az elmúlt esztendő befejeződött. S ez annyiaval örvedetesebb, mert az elnök-választás esztendőjében politikai okoknál fogva mindig szokott beállni néminemű gazdasági visszaesés. Ezen a gazdasági visszaesésen most már tul vagyunk s a jövőtől most már csak annak kell tartani, aki fél a munkától.

Amerikában élő munkás honfitársaink, akik még ez idő szerint sincsenek munkában, ne csüggedjenek el. A legközelebbi napok hoznak munkát mindenkinek s a munkával bizalmat ennek a hatalmas országnak nagy gazdasági életerejéhez.

Ebből pedig vonjuk le azt a következtetést, hogy még a legválságosabb pillanatokban sem szabad kishitűeknek bizonyulnunk.

TEKINTETES FERENCZ JÓZSEF.

Egy szegedi özreggyászony kérvénye.

A „Pesti Hírlap“-ban olvassuk: Sándor Anna szegedi özvegy asszony nagy nyomorában könyörgő levelet irt a királyhoz, amelyet a kabinettiroda szó nélkül visszaküldött a szegedi tanács-hoz megfelelő elintézés céljából. Így szól az irkálapra irtott naiv levél:
Ö felségé tekintetes Ferencz József király urnak.

Kelt levelem 1907 november 12-én. Ezennel felkérem ö felségét kezit csökölöm még dolgozni tudtam addig nem kértem segedelmet senkitől sem, de most már kénytelen vagyok ö felségéhez fordulni. Ezennel felkérem már nem vagyok képes hatvan forintot a lakásért fizetni, mert nem tudom kikeresni az árendát. Ezennel felkérem ö felségét kezit csökölöm, legyen szives segítségemre lenni kis költséggel. Tekintse ö felsége négy apró gyermekeimet.

MÁSODIK TÁRGYALÁS.

Harry Thaw bűnpöre megkezdődött.

Tegnap, hétfőn vette kezdetét New Yorkban Thaw Harry, White Stamford gyilkosa bűnperének második tárgyalása.

As első tárgyalás oly sok undorító piszkot hozott a felszínre, hogy a jobb-érzésű ember azzal kapott a fejéhez, vajjon tényleg a haladás jelében élünk-e. A második tárgyalás még több piszkot helyez kilátásba. A vádhatóság kiküldte ugyanis az egyik alügyészt Európába tanuk fogdosására. És tényleg sikerült egy oly tanut kérekeríteni, aki hajmeresztő dolgokat fog elbeszélni a vád-lotnak brutálisáról.

Védelem sem pilent azonban. Habár ismét arra az álláspontra fog helyezkedni, hogy Thaw be nem számitható állapotban követte el tettét, mégis új tanukat fog harcba szölitani annak beigazolására, hogy a meggyilkolt White kéjvágyának kielégítésére nem riadt vissza semmitől s hogy különösen Thaw feleségét a legpravasabb módon rendelte alá állatias céljainak.

A tárgyalás minden változásúság szerint három hónapig fog eltartani és ugy a városnak, mint a Thaw-családnak szinte hihetetlenül messé költségeket okoz.

Tegnap még csak az esküdtek kiválasztásával foglalkoztak, de persze meg-ezt sem bírták eddigelig befejezni.

THE DOLLAR SAVINGS & TRUST COMPANY MAGYAR OSZTÁLYA YOUNGSTOWN, O.
VAGYON: \$1,500,000. PÉNZT KÜLD az 6-házába és a világ minden részébe gyorsan, olcsón és pontosan. PÉNZRETEKÉK után 4 százalékat kamatot fizet. ÜZLETVEZETŐ: Burger B. Lajos.

KIS-TÜKÖR.

Apróságok az amerikai magyarságról.

New Yorkban az olasz gimnáziumban, vagy cipőt tisztít, a zsidó meszar-szekkel vagy rozskenyérről csinál pénzt, a német grocery-t, a cseh kifőzöt, az ír-hóni korenműt, mi magyarok pedig...

Dani bácsi 30 centig. Spitz Dániel honfitársunk a New Yorki magyarok Dani bácsija, gondolt magában egyet és írt egy óránál is...

A mai naptól kezdve a pénzszállítás mezejére lépek? Dani bácsi a pénzesztábilis mezejének a kávéházat tekintette.

Dani bácsi a pénzesztábilis mezejének a kávéházat tekintette. A pénzesztábilis mezejére indulandó, megváltotta a jegyet, t. i. vett székot, asztalt, kését, villát, kanalat, poharat stb.

Hamar megvolt a berendezés. A kávéház megnyitott. Csak úgy tofóított a sok vendég. Dani bácsi boldog volt. Mint minden a földön, úgy az boldogsága is csak rövid ideig tartott.

A vendégek főleg, egyre főgyáltak. Először a pénzesztábilis mezejére, majd a kávéházra, majd a pénzesztábilis mezejére, majd a kávéházra...

A napi bevétel 50 és 75 cent között ingadozott. Dani bácsi végül megkezdte, mert a bevételből, még ha a maga kávéit is megfizette, mindig sok kávéit ivott, nem volt képes kiadásait fedezni.

Egy este, egy 8 óra tájban, belemarkolt a kasszába és megszámlolta a napi bevételt. Harminez cent volt.

A fene még fogja lesni azt az egy száz vendéget, akit az ördög talán egy éjszakán át hoz és kapva a kabátját, indult kifelé.

Az ajtóban megállott. Mégis csak félt megkérdezni: ezt a helyet? Gondolkozott. Aztán benyúlt a zsebébe, kiértette a napi bevételt, a 30 centet.

Határozzon a sors — és lecsapva a 30 centet egy, az ajtó mellett álló asztalra, kifordult a helyiségből. A lámpák égve maradtak, az ajtó nyitva.

TÁRCZA.

Egri Ferencz.

Írta: Vértési Arnold.

Az egri várbeli vitézek messzire elkalandoztak s mindig hozták magukkal török rabot, akiért jó váltáspenzt kaptak. Elfogták a hatvani börtöt, a jászberényi kádot. Eleget papaszózkodtak miattja a basák, hosszú leveleket írva az egri kapitánynak s emberségesen titulálták őt kegyelmét vitéző szomszéd ur barátjoknak.

De bizony a török is azt eszelekedte, elfogdosván uton-útfélen, akiért sarozot remélt, akár katona volt, akár békeséges ember. Tele voltak a törökök várai magyar rabokkal.

Igy fogták el Egri Ferenczet is, aki jó vitéz katona volt Eger várában.

— Alkudjunk meg, mi lesz a sarozod? — mondta a török, aki elfogta. — Szegény vagyok, nincs semmim, csak egy pénzért szolgálom, — mondta Egri Ferencz.

— Megfizetik az atyádfiai, — szölt a török. — Ötszáz forint nem lesz sok ilyen derek vitézért.

— Nincsenek atyádfiai, szegény az egész nemzetségem, — felelt Egri Ferencz.

— Hát megfizeti a várkapitányod. — A rab a fejét ráta: — Ötszáz forintért ötven jó katonát kaphat. Hát hogy adhatna olyan tömérdek pénzt egy száz legényért?

De a török makacsodott: — Meg akarsz csinálni. Mindig azt mondjátok, aztán mikor félesztendő nyögtek a sötét tömlőben, akkor jut eszetekbe, hogy hiszen ki is válthatjátok magokat.

Eltelt azonban a félesztendő is és szegény Egri Ferencznek nem jutott eszébe, hogy kiválthatná magát. Hogyan? Miképpen?

— Eleresztenétek kezességre, hogy kolduld össze a sarozodat, — mondta a török.

Ámde az is hiába volt. Annyi szegény rabságba jutott ember koldult a templomajtók előtt, hogy Egri Ferencz világ végéig sem kereshette volna össze azt a temérdek pénzt.

Az egri kapitány ígért érte váltásul egy török rabot, de a töröknek, aki elfogta, pénz kellett, nem csere, mi haszna van neki abból, hogy a padisahnak egy emberrel szaporodik a katonasága? Van a hatalmas padisahnak elég emberre, nem szorult arra, hogy ilyen szegény vitézrel elvegye a megérdemelt jutalmát.

Egri Ferencz hát visszajött a rabságba, ahogy a becsület kívánta. — Meghóztad a sarozodat? — kérdezte a török.

— Nem hozhattam meg, vitéző uram. — No hát lásd, hogy irgalmas szívű vagyok, — mondta a török, — ahogy a proféta rendelt, hogy legyetek irgalmasok. Hát háromszáz forintért eleresztelek.

De mikor megtudta, hogy háromszáz sinec, de száz forint sinec, akkor nagyon dühös lett: — Eladlak a vásáron. Nem etettek itt tovább, te mihaszna!

Másnap egyszerre lépett a kávéházba egyetlen forrás vendégével. A vendég csak bámult, mikor Dani bácsi felkiáltott: — A sors sem akarja, a sors sem akarja! — és indult kifelé.

— Dani bácsi, mi baj? Miért megy? — A kávé?

— Mi bajom, miért megyek? Mert a sors így rendelt. — Mi köze az én kávémnak a sorshoz? És ha már van köze, hát adjon kávé helyett magyarázatot. Ennyit már csak megérdemlek.

— Magyarazat kell? — fakadt ki Dani bácsi, azzal felkapta az asztalról a tegnapi szót és 30 centet és úgy a földhöz vágta, hogy felül magásra ugrottak a pénzdarabok. — Itt a magyarázat.

A vendég látva a dühöngő Dani bácsit és a földhöz vágott pénzt a földön, így szólt: — Ez nem magyarázat, ez pénz.

— Pedig ez a magyarázat. Nem, nem az üzlet. Tegnap már csak két fizető vendégem volt: maga, meg én. Az összes bevétel 30 cent. A sorsra bízom a dolgot. A 30 centet tegnap este idettem erre az asztalra és így gondolkodtam: ha reggel itt van a 30 cent, nem volt itt senki, ha nincs itt, akkor jart itt valaki, ahol senki sem szokott járni. Határozzon a sors: ha nincs itt a pénz, folytatom az üzletet, ha itt van, feladom. — Xobátt van ez a hülyemurult?

— És azóta Dani bácsi a kávéházban nem vize, csak a tömlőjében. — Az exterritorialitás, vigáts a Házon kívüli politikának van egy érdekes alakja, aki a Terézvárost vallja hazájának. Pataki Taszilónak hívják. Vázsonyinak lelkes híve s így természetesen nem nagyon lelkesedik a magyar rezsimért.

Ez az ur, aki igen vidám és ötletes ember, a híten lenjárt a Dunántúl s résztvevő valamely politikai gyűlekezeten. A politikai szónokok során ő is felszólt és nagy beszédet vágott ki a mai politikai helyzetről. Beszéde nem tetszett egy hallgatónak és odakiáltotta: — Hallja az ur, nécsoda párti az ur? Mire a szónok ünnepesen felelt: — Csalódott függetlenség!

— Csalódott függetlenség! — A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni. — A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

közni. Bonaszó, illuzet, barátság, hogy fog hullni a japán, mint az... — A második: Olvan ize, no. Szóval hullni fog a japán, mint az ize. Gy... — A első: Tudod, hány japán hajó veszt oda? — A második: Barátom, egyáltalán fogunk, és mi nekünk csak tíz hajóba fog kerülni, csak tízbe. — A első: Majd én megmutatom. Nekem hiába, hencsz... — A második: Ne bántsd a japánokat. — A első: Az derék, beszületes, hős... — A második: Megmutatom, hogy nem verik meg az amerikaiak. Majd én megmutatom. — A első: Nekem hiába, hencsz... — A második: Te mutatód meg? — A első: Ne beszélj boldogokat... — A második: Fogadjunk. — A első: A kávénkban. — A első: Tartom. — A második: (veszi a kabátját és indul kifelé). — A első: Hová mész? — A második: Megyek sürgönyözni Tozonak, hogy ne menjen a Guam és Hawaii szigetek között. — A első: Csalódott függetlenség! — A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18-án az amerikai flotta a Guam és Hawaii szigetek között meg fog ütközni.

— A második: Nem én, mi az? — A első: Hát Baker tanár megjósolta a csillagokból és az égen futkosó... — A második: Bolygókból? — A első: Igen, bolygókból, hogy 1908. június 18

A BEVÁNDORLÓ

A magyar bevándorlók és az amerikai magyarok érdekeinek szentelt folyóirat.

Megjelen minden KEDDEN és PÉNTEKEN.
A „Bevándorló” újság-állalat: Makray Aladár.
Szerkesztő: SINGER MIHALY.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
427 EAST 13th STREET, NEW YORK
Telefonszám: 4350 ORCHARD.
Pittsburgi iroda: 1415 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA.
Irodavezető: dr. Hódinka Tivadár.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:
New York város egész évre \$2.—
Egyesült Államok egész évre \$2.50
Magyarország egész évre \$4.—

THE IMMIGRANT

A periodical devoted to the interests of immigrants from Hungary and of Hungarian Americans.

Issued every TUESDAY and FRIDAY.
Published by the „Immigrant” Publishing Co.
Aladár Makray.

Edited by MICHAEL SINGER.
Editorial Rooms: 327 East 13th St., New York.
Telephone: 4350 ORCHARD.
Pittsburg offices: 1415 Fifth Ave., Pittsburg, Pa.
Manager: dr. Theo. Hódinka.

SUBSCRIPTION RATES:
For New York City, 1 year \$3.—
For the United States 1 year \$2.50
For Hungary, 1 year \$4.—

Entered as second-class matter January 3, 1905,
at the Post Office at New York, N. Y., under
the act of Congress of March 3, 1879.

SZILÁNKOK.

— Egy épp most beérkezett budapesti lap félti Amerikát. Azt mondja, hogy a sok visszavándorlók mindegyike tekintélyes összeget visz magával s hogy ily nagy összegeknek az Egyesült Államokból való elvonása újabb veszélyt jelent Amerikára nézve.

— Budapesti kollégáinknak sohase fájjon az Egyesült Államok feje. Habár egészséges az a gazdasági elv, hogy egy ország csak akkor gyarapodik, ha benne nemcsak produkálhatnak, hanem fogyasztanak is, ez az ország elég erős arra nézve, hogy az idegenszermazsú munkások által hazájukba elvitt milliók elvesztését még csak meg se érezze.

— Budapesti lapjainknak nyilván másért fáj a feje. Ő szeretné, ha az Egyesült Államok károsnak tartaná a visszavándorlást, ha itt görditenének a visszavándorlás elé akadályokat. Mert érzé és tudja, hogy a tömeges visszavándorlás nem annyira az Egyesült Államokra, mint inkább Magyarországra jelent veszélyt. Nem tudják odahaza, hogy mit tegyenek a visszavándorlók, akik Amerikában emberi öntudatra ébredtek és emberi életmódhoz szoktak.

— Itt a baj. Ezért aludtak el az örömtűzek, miket az első visszavándorlók hazakerkezők gyújtottak. Ezért vált a halleluja panaszhanggá.

— Mit a new yorkinak a pénzváltás? A munkátlanság, az általános üzleti pangás? Az ő „magasabb” gondolkodását ilyen esekélyes megakasztani nem bírják. A közjónak ő alárendeli saját bajait. Most is a közjó érdekében fargyalnak egy fontos, életbevágó kérdést, melynek helyes eldöntésétől függ a városnak, az államnak, talán az egész ország létezése. A kérdés az: *Megengedessék-e az asszonyoknak a nyilvános helyeken való dohányzás?* — És ezt a kérdést komoly eldöntésétől függ a városnak, az államnak, talán az egész ország létezése. A kérdés az: *Megengedessék-e az asszonyoknak a nyilvános helyeken való dohányzás?* — És ezt a kérdést komoly eldöntésétől függ a városnak, az államnak, talán az egész ország létezése.

— Az első tárgyaláson a német bírák igazat adtak Harden újságírónak, aki Molke tábornokot és Eulenburg grófot fajtalanások elkövetésével vádolta. A második tárgyalás Harden elítélésével végződött. Vajjon a második bíróság, mely megváltoztatta az első ítéletet, a nép ítéletét is meg bírja-e változtatni? Vajjon ezentúl erkölcsös embereknek fogja-e nézni a világ a német tábornokot és a német grófot?

HAJÓJEGYET
VÁSÁROLNI-PENZT KÜLDENI
LEGBIZTOSABB ÉS LEGTANÁCSOSABB
KISS EMIL
BANKÁRNAL
NEW YORK 104 SECOND AVE.
12. ÉVÉRE KIJON
FENNALL ARÁNYTÉKERT

AMERIKAI DOLGOK.

UJÉV WASHINGTONBAN. Roosevelt Tivadar, az Egyesült Államok elnöke új napján nagy pompával fogadta a hatalmak washingtoni képviselőit a Fehér Házban. A követségek után a kabinet, majd a szenátus és a kongresszus kívánt boldog újévet az elnöknek és a feleségének, akik délelőtt 11 órától délután 3-ig egyebet sem tettek, mint egy helyben állva, fogadták a jökvánatokat.

ÉPÍTIK A HAJÓKAT. Az Egyesült Államokban, mint a hajózási hivatal jelentésében látjuk, a lefolyt 1907. évben összesen 1056 hajót építettek. Az 1906. évhez viszonyítva alig látszik valami haladás, amennyiben mindössze 11 hajóval épült több.

FEJEDELMELI AJÁNDÉK. Rockefeller János, az olajkirály ismét egy nagy adományt írt be a nevét a chicagói egyetem aranykönyvébe. Újévi ajándékként 2,191,000 dollárt adott az egyetemnek, amellyel ezzel az adománnyal összesen 23,000,000 dollárt kapott Rockefeller-től.

A PÉNZÜGY. Az Egyesült Államok államadóssága az elmúlt december hónapban 9,550,992 dollárral növekedett. Az adósság tehát most 884,030,831 dollárra rug. Az Egyesült Államok október elseje, tehát a nagy pénzváltás óta 86,154,000 dollárnyi új bankjegyet bocsátottak forgalomba. Az aranytermelés, viszonyítva az 1906. évi kimutatóshoz, közel ötmillió dollár értékkel kisebb, míg az ezüsttermelés körülbelül egy millióval több. Alakában az aranytermés közel 3,000,000 dollárral kevesebb, mint az előző évben. — Az Egyesült Államok december havi bevételé 47,283,873 dollár volt, míg a kiadás 55,818,873 dollár. December hónap tehát nyolc és félmillió dollár volt a deficit.

JAPÁN VÁLASZA. Az Egyesült Államok japáni nagykövete sürgönyileg közölte a japáni kormányának válaszáat az Egyesült Államok által a japán bevándorlásról szóló javaslatok illetőleg. Ebben a válaszában látszik már a japánok hajlandósága arra, hogy az Egyesült Államok kívánásait tiszteletben tartás. O'Brien nagykövet a japánok válaszáat elfogadhatónak tartja.

A HAJÓFORGALOM. A new yorki kikötőbe 1907-ben összesen 11,122 hajó futott be. Ebből 6624 gőzös, 4498 pedig vitorlájú volt. A hivatalos kimutató, mely erről beszámol, elmondja azt is, hogy milyen országok hajói voltak. Legtöbb gőzös angol volt, összesen 1457 érkezett be, amerikai hajó pedig 471, német 701, osztrák 59.

A „FEKETE KÉZ”. Egymásután két bombamerényletet követtek el a fekete kéz tagjai. Az egyik itt New Yorkban a 11-ik utcában, közel a második avenuehoz, történt, a másik pedig három napra rá Brooklynban, ahol egy bombát, mely dinamiton kívül vasdarabokkal volt megtöltve, egy olasz zene-műkereskedő házában robbantottak fel. Emberéletben kár egyik helyen sem esett, de a robbanás mindkét helyen több száz dollárba rugó kárt okozott.

A HAJÓTÖRÖTTÉK. A „Germanic” nevű norvég bárka elsüllyedt. A legénységéből 7 ember a mentőcsónakon napokon keresztül hanyódlott a tengeren, míg végre a Hotham Newton nevű olaszszállító bárka rájuk nem bukkant és fel nem szedte őket. A hajótörötték most értek be a new yorki kikötőbe.

KIIRTOTT CSALÁD. A New York állambeli Kingstonból sürgönyzik, hogy az onnan nem messze fekvő Leibhardtban Baker Irvinget, feleségét és kis fiát átvágot nyakkal, holtan találták. Azt hiszik, hogy Baker maga ölte meg családját és azután önmagát. A gyilkosság és öngyilkosság oka Baker teljes anyagi pusztulása volt.

KÖTELESSÉG ÁLDOZATA. A New Jersey állambeli Union Hillben Schmidt Henriket, aki a lakatlan villák

gondozója volt, egy eddig ismeretlen tettes agyonlőtte. Schmidt állítólag ki akart zavarni egy lakatlan ház folyosójából egy embert, akiben tolvajt sejtett, mire ez agyonlőtte őt.

CSAK A PÉNZ. A New York állambeli Poughkeepsichen Tower többszörös milliomos válópöre megindult. Az asszony hűtlen elhagyás ezimén indította meg a válópört, míg a férj ügyvédje kétségtelenül bebizonyította, hogy a válópör oka a pénz. Az asszony ugyanis mindenféle ravasz fondorlatokkal férje vagyonát magára akarta iratni, azután pedig szabadulni szeretett volna. Hogy ez nem sikerült, válópört indított s szégyenségre hivatkozva részvétet akar kelteni a bíróban s így remél férjétől pénzhez jutni, holott az asszonynak magának csinos vagyona van. A tárgyalás el lett halasztva.

ROBBANÁS A BANKBAN. Missouri állam Kansas city nevű városában a First National Bank egymillió dolláron épült palotájában eddig ismeretlen merénylők egy bombát robbantottak fel. Az anyagi kár jelentéktelen, de több ember súlyosan megsebesült.

SZTRÁJK ÉS KATONASÁG. Indiana állam Muncie városában a köztuti vasutak alkalmazottjainak sztrájkja annyira veszélyes jellegűt öltött, hogy a kormányzó Indiana állam katonaságából 1100 embert rendelt a színhelyre. Az első nap 100 embert elfogtak és több embert megsebesítettek.

LAKÓK SZTRÁJKJA. A new yorki lakók sztrájkja vasárnap már zavargásokat eredményezett, úgy hogy a rendőrség közbelépése elkerülhetetlen volt. A keleti oldalon a 6, 11, 12 és 13-ik utcákban a rendőrség botokkal támadt a népek és több ember véres fejfel mekkült. Számos embert letartóztattak.

Zeisler Zsigmond

Államilag engedélyezett pénzküldő
20.000 dollár biztosíték
Állami postahivatal. Közjegyző.
LEGOLCSÓBB HAJÓJEGYEK.
711 S. Broad St., TRENTON, N.J.

HA ELADNI

akarja Magyarországon fekvő vagyonát.
HA VÁSÁROLNI
akar földet Magyarországon, forduljon ezen címre:
John Majoros
402 So. Washington Ave., Scranton, Pa.

THE STAR BOOK BINDING CO.

Alapítványi Üzlet: 153 East 4 street
Földvásárlás Üzlet: 220 East 100 street
NEW YORK.
Elvállal minden a szakmába vágó munkát.
— JUTANYOS ÁRAK. —

KLEIN ISIDOR

MAGYAR BANKHÁZA
161 HAWKINS AVENUE, RANKIN, Pa.
Legbiztosabban küld és kamatoztat pénzt.
Legjobb hajókra ad el jegyeket. Pereket, szerződéseket, konzuli hitelesítéseket, katonai-ügyeket biztosan elintézt.

ÓVADEK

New Jersey államnál \$20.000
a hajótársulatoknál \$5.000
KUN TAMÁS
PENZKÜLDŐ ÉS HAJÓJEGY ÜZLETE
a saját házában.
Levélcím:
LOCK BOX 97 — WHARTON, N. J.

NÉMETH DEZSŐ

OKLEVELES
AMERIKAI MAGYAR ÜGYVÉD.
Peres és perenkívüli ügyek. Közjegyzői okmányok.
TÜZBIZTOSÍTÁS. — REAL ESTATE.
136 CHAPIN ST. (a Jefferson street sarkán)
SOUTH BEND, IND.

A NAGYVILÁGBÓL.

UJÉV BÉCSBEN. Francis Károly, az amerikai bécsi nagykövet, új napján fogadta a bécsi amerikai kolónia tisztelgését. A kolónia tagjainak tisztelgése után az amerikaiaknak éppen Bécsben időző sztr. pétervári nagykövete tette látogatását.

A BARÁTSÁG BIZONYITEKA. Az olasz-osztrák-magyar barátság bizonyítékául nyilvánosságra hozták azokat az üdvözlő sürgönyöket, melyeket a két állam külügyminisztere váltott.

JUTALOM A KIEGYEZÉSÉRT. Ferenc József a kiegyezés sikeres nyelbentéséért Wekerle Sándor magyar és Beck báró osztrák miniszterelnököket kitüntette. Mindkettőnek a Szent István-rend nagykeresztjét adományozta.

A NÉMETEK VELEMÉNYE. A berlini külügyi és tengerészeti hivatal szerint az Egyesült Államok és Japán között a kritikus idő következett be. A következő két hónapban belül fog eldőlni a két ország békeje. Szerintük, ha ezen időn belül nem üt ki háború, akkor a két országnak egymáshoz való békés viszonya állandósítja lesz.

JÓ FOGÁS. Az orosz rendőrség titkos politikai ügynökeinek figyelmeztetése alapján a porosz rendőrség Charlottenburgban letartóztatott 17 embert, akik az orosz forradalmi bizottságnak voltak tagjai.

NAGY A HIDEG. Az ujesztendő csikorgó hideggel kezdődött és ennek az lett a következménye, hogy számos vidéken emiatt és a nagy hó miatt megakadt a közlekedés Németországban.

MEGINT MACZEDONIA. Ismét kilátásba van helyezve, hogy egy kis hájójártúntetéssel riasztanak rá ismét Törökországra a maczdoniai viszonyokat illetőleg. A nemzetközi csendőrség főnöke, Giorgis tábornok, visszatért Olaszországba, ahol most erősen tárgyalják a törököknek a Maczdoniában végrehajtandó reformok ellen elfoglalt álláspontját.

VÁLIK A GRÓFNÉ. Thaw Harry nővére, aki Yarmouth grófhöz ment feleségül, mint Londonból sürgönyzik,

beadta férje ellen a válópört. Bár nagyon kíváncsi a világ a válókra, mindezekre erre vonatkozólag a világ teljesen tájékozatlan. A válás hire senkit sem lepelt meg, mert már régóta tudják, hogy a házasság mindkettőre nézve balul ütött ki.

BÉCS NÖVEKEDÉSE. Bécs városának lakossága túlhaladta a két milliót és így a világ legnagyobb városainak sorában a hatodik helyet foglalja el. De a növekedéssel a kiadások is emelkednek. A következő hat év alatt 360 millió kölcsönt kell felvennie a városnak, hogy a vízvezeték és villamos világítás újabb befektetéseknek költségeit fedezni tudják.

KASZÁRNYA TOLVAJAI. Az orosz forradalmárok tulverték magukat azon az ósdi felfogáson, hogy fegyvereket rendeljenek és fizessenek. Bizonyítékát is adták. Egyszerűen behatoltak Peterhofban egy kaszárnyába és loptak maguknak 60 puskát és többényt.

BETEG A PÁPA. Ez a hír volt a múlt héten elterjedve és hiába volt a cázfólat, nem hittek neki. Most végre, hogy a német követvél a visszahívó levelet személyesen vette át, elhiszik azt is, hogy nem beteg.

A KIRÁLY MAGYARORSZÁGON. Ferenc József elhatározta, hogy márczius végén több heti tartózkodásra Magyarországra megy. Minden valószínűség szerint Gödöllőn fog ez alatt az idő alatt lenni.

FONKINI I. MAGYAR MÜKEDVÉLŐ ÉS

ONKÉPZŐKÖR.
— Alakult 1907. január hó 8-án. —
Gyűléseit tartja minden hétfő vasárnapján a Schwartz-féle Hallban.
Elnök: Horváth János; alelnök: Vizváry József; jegyző: Somovitz Sámuel; pénztárnok: Bukurov Dusan; pénzügyi titkár: Csapota Pál; vizsgálati bizottság: Csetey Juliska k. a., Bodács Sámuel, Nagy Bertalan, Plas Istók, Fenyő András; könyvtárnok: Kardos István.

SOUTH BETHLEHEM

„A Bevándorló” egyes számainak ára 3 cent.
A UNITED FURNITURE STORES CO.
522—524 East 3-ik utcai üzletében kapható.

\$ 15.000.00 Biztosíték New York Állam Pénztáránál.

SCHWABACH

MAGYAR BANKHÁZA
1431—1st Ave., New York, A 74-IK UTCZA KÖZELÉBÉN.
AZ ÖSSZES HAJÓTÁRSULATOK MEGHATALMAZOTT KÉPVISELŐJE.
HAJÓJEGYEK bármely vonalra eredeti áron.
PENZKÜLDEMÉNYEK legbiztosabban és leggyorsabban továbbítatnak.
KÖZJEGYZŐI IRODA. — HAZAI ÜGYEK gyors és pontos elintézése. — Felvilágosítás INGYEN. — TÜZBIZTOSÍTÁS.

United States Health and Accident Insurance Co.

I. B. PITCHER, President.

BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BETEGSÉG, BALESET ÉS HALÁLESET
— ELLEN. —
KELETI FŐIRODA: 76 William street, NEW YORK.
SEGÍTSÉG BETEGSÉG, BALESET ÉS HALÁLESET ELLEN!
Aki családját és önmagát szereti, essen beiratkozni.
Beiratási díj 5 DOLLÁR, havi járulék 1 DOLLÁR.

AKI természetes módon megbetegszik, felvén át minden napra egy dollárt kap.

AKI baleset folytán megbetegszik, egész éven át havonta 20 dollárt kap.

AKIT utazás közben baleset ér, hetenkint tíz dollárt kap.

AKIT baleset folytán túlél a halál, örökösének a társaság kétszáz dollárt ad.

UNITED STATES HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE CO.
76 William street, New York.

Uram! Miután a társaságba beléptél önjelöl, szíveskedjenek hozzád magyar ügynököket küldeni.

Név

Házszám

Város

Vágja ezt ki és küldje be a fenti címre.

MAGYAR KÖRLCZELET, MELY MINDEN TOVÁBBIT MEGMOND, KIVANATRA INGYEN MEGKÜLDÜNK MINDENKINEK BARHOVA.

Minden levél így czimzendő:

UNITED STATES HEALTH & ACCIDENT INSURANCE CO.
76 William street, NEW YORK CITY.

ALAPITATTOTT 1889.

EGYESÜLT ERŐVEL.

JACOB KLEIN

MAGYAR BANKHÁZ, HAJÓ- ÉS VASUTI ÜGYNÖKSÉG,
KÖZJEGYZŐI IRODÁJA

1340 Penn Avenue, PITTSBURG, PA., és 207—6th Avenue, HOMESTEAD, PA.
KÜLDÜNK PENZT az 6-házába olesó áron és 30 nap alatt kézbestjük a pénz átveletét igazoló postai feladó bevényt.

VEZÜNK ÉS ELADUNK külföldi pénzeket. Pénzöket elhelyezzük bármely hazai bankba, vagy a magyar királyi postatakarékpénztárba és beszerzzük az eredeti betétkönyveiket.

ELADUNK HAJÓJEGYEKET a leggyorsabb hajókra a hajótársulatok eredeti árán és utasaink a leggyorsabb vonattal a Pennsylvania Union depójáról továbbítatnak New Yorkba.

ELFOGADUNK BETÉTEKET A „HUNGARIAN AMERICAN SAVINGS & TRUST CO. JAVARA IS.
MAGYAR AMERIKAI TAKARÉK ÉS HITELTÁRSULAT, DUQUESNE, PA.
Két százelek csekkszámlára. Négy százelek betétszámlára.
ALAPTÖKE ÉS FŐLÖSLEG \$175,000.00.

Hazai Dolgoz.

Andrássy Tivadar emlékszóra.

BUDAPEST. A Vigzsinház előcsarnokában minap délelőtt leplezték le szép ünnepély keretében gróf Andrássy Tivadarnek, a Vigzsinház részvénytársaság hosszú éveken keresztül volt elnökeinek mellszobrát. A leleplezés ünnepélyén megjelent József főherceg, Augusztus főherceggasszony, Apponyi Albert gróf kultuszminiszter, a politikai és társadalmi előkelőségek, valamint a művészvilág képviselői. Ott voltak Berzeviczy Albert, az Akadémia elnöke, Bezerédy Viktor államtitkár és mások. Külön fentartott helyen a megboldogult Andrássy Tivadar gróf családja foglalt helyet. A színnövendékek datkara után Wágner Géza, a Vigzsinház részvénytársaság jelenlegi elnöke üdvözölte a főhercegi párt, a kormány megjelent tagjait, valamint a többi vendéget. Herceg Ferenc igazgatósági tag ezután Andrássy Tivadar érdemeit méltatta. Beszédre végeztével lehullott a mellszobrot takaró lepel és Wágner Géza elnök a szobrot Faludy Gábor igazgató bírlőnek átadta. Faludy köszönő szavai után a növendékek elénekelték a Himnuszot, mire az ünnepély véget ért. Andrássy Tivadar mellszobra Horvay János szobrászművésznak egyik szépen sikerült alkotása.

Egy csendőr ünneplése.

BUDAPEST. Szép ünnepelésben részesítették a napokban a budapesti csendőrkaszárnyában Kis Gergely járásörmezt, aki szolgálati működése alatt összesen 2984 büntetést fogott el és 8465 törvénysértőt jelentett fel. A Kis Gergely által kiderített jelentősebb bűnesetek alkalmával visszaszerzett vagyonérték egymilliószáztizenhatezernyolcszázhatvanhat koronára rug. Szolgálatát alatt hét rablógyilkosságot, nyolcz gyilkosságot, tizenkét rablást, tizenkilenc betöréssel lopást, huszonegy lopást, két gyújtogatást, egy pénzhamisítást és tengernyi kisebb bűncselekményt derített ki. Ünneplésére a csendőrkaszárnyában a fővárosban állomásozó csendőrtiszt, tisztviselői és altisztjai kar teljes számban megjelent. Az altisztai tanfolyam hallgatóiból alakított díszszázad Herkely Gyula főhadnagy oktatótisz parancsnokságával vonult ki. Tíz órakor megérkezett szamosfalvi Panajott Nándor tábornok, a magyar csendőrség felügyelője, segéd-tisztje, aldobolyi Rákossy Gyula százados kíséretében. Panajott elismerő szavakkal méltatta a kitüntetett kiváló érdemeit és annak kiemelkedését, hogy a magyar királyi csendőrség fennállása óta altisztet első ízben ért az arany érdemkeresztet való kitüntetés — az arany érdemkeresztet feltűzte Kis Gergely járásörmezt mellére. A feldíszítés után a kivonult század díszmenetben vonult el a járásörmezt előtt, amire a tisztikar és az altisztek szerencse kívánatokat fejezték ki a kitüntetettnek. Ezután lakoma volt Kis Gergely tiszteletere.

A zeneszerző szobra.

BUDAPEST. Konti Józsefnek, a legnépszerűbb magyar zeneszerzőnek szobrot készítt az utódok kegyele. Beóthy László, a Magyar Színház igazgatója a gondolat, hogy a Magyar Színház előtti térségen szobrot emeljenek a magyar zeneszerzők egyik legnagyobbjára, Konti Józsefnek. A felállítandó szoborra részben gyűjtés útján, részben a szobor-alap javára rendezendő színelőadások útján reméli a szükséges költségeket előteremténi.

Egy kortes halála.

BUDAPEST. Rémi Róbert, a Józsefvárosnak egykor híres kerületi főnöke meghalt. Szilágyi Dezső, Visy Imre, Berzeviczy Albert az ő működésével nyerték meg a mandátumot. Tisza Kálmánnak és Hegedűs Sándornak igen bizalmas embere és barátja volt. Merész és szerencsés vállalkozásai révén nagy vagyonra tett szert. Alapított gyárakat, szállodákat és kávéházakat rendezett be. Később azonban veszteségek is érték spekulációiban. Lassankint elvesztette kedvét is, befolyását is a közügyek terén, új emberek és új viszonyok jöttek és ő félrevonult, csendesen morzsolta le öreg napjait. Félvezendő óta veserák gyötörték, amelynek gyötöréleitől most megváltotta a halál. Elhunyt három fia, négy leánya. Sok unoka és nagy rokonság gyászolja.

A jámbor vidéki.

BUDAPEST. Egy vidéki nős hentesmester Budapestre jött és mulatni akart. Mivel ismeretlen volt a városban, este tizenegy óra tájban megszólitotta a Rákóczi-úton Német József békésit, hogy vigye el valahova, ahol jól lehet mulatni nők társaságában. A

kocsis elvitte a Pál-utca 5. szám alatt levő házba, ahol bemutatta Schmidt Éva nevű nőnek. A kocsis, a nő, majd később Úrge Antal házimester bort hoztak és a henteset le akarták itatni. Ez azonban győzte az italt és nem rugott be. Amikor aztán Schmidt Éva kiemelte a zsebéből a pénztárcáját, melyben 950 korona készpénz volt, észrevette a lopást és oly lármát csapott, hogy rendőr jött, aki az egész társaságot bepisérte a főkapitányságra. Ott aztán Schmidt Évánál, a kocsisnál és a házimesternél felosztva megtalálták a pénzt. A rendőrség mind a három tartóztartatta.

Minden áron Amerikába akar.

A R A D. Mindössze tizenöt éves Schütz Lajos, Schütz Péter aradi segédtelekkönyvezető fia, de már annyi baja volt vele a rendőrségnek, mint egy-egy ismertebb szélhámossal. A fiatal gyerek már 8 éves korában kalandozgatott a fejét. Folyton arról ábrándozott, hogy Amerika őserdőibe megy az indusok közé, akiknek fejedelme lesz. Szülei a legjobb nevelésben részesítették, aggodó gonddal vigyáztak reá, atyja pedig számtalanszor intette, hogy legyen le terveiről, járjon pontosan az iskolába. A fiu azonban fittyet hányt az apai intésnek. Kerülte az iskolát, és tanulás helyett néhány elvetemedett társával kalandozott ide-oda.

Velük együtt főzte ki egy kalandos tervét. Hármashat elhatározta, hogy kimennek Amerikába. Miután tervük végrehatásához nem volt pénzük, Schütz Lajos vállalkozott rá, hogy a szükséges összeget megszerzi. Meg is szerezte: lopás árán. Szüleitől néhány száz koronát lopott el és ezzel utat indultak. Természetesen nem jutottak messzire, mert a kérésbeesett szülők értesítették a rendőrséget, amely sürgőnyozott a közeli községekbe és nem messze Aradtól sikerült is elfogni a fiukat. Visszatoloncolták őket Aradra. Az alig tizenöt éves Schütz Lajos ekkor megígerte szüleinek, hogy felhagy kalandos terveivel és szorgalmasan látogtja az iskolákat.

Egy időre meg is javult a rakoncátlan gyermek, de kalandos terveiről nem tudott lemondani. Idejének nagy részét regényeknek olvasásával töltötte és ezek még inkább megzavarták a fiatal gyermek fejét. Első szökése után rövid idő múlva ismét megszökött Aradról és csak néhány hét múlva tért vissza, teljesen lerongyolódva. Szökéseit három-négy hónapos időközökben ezután is folytatta, de vége mindig az volt, hogy visszatért a szülői házhoz. Atyja ekkor belátta, hogy a jó szó nem használ, miért is erősen lepett fel a fiuval szemben. Kivette az iskolából és lakatostanoncznak adta. Az utóbbi időben ugy látszott, hogy a fiu megjavult. De ez csak látszat volt, mert most ismét megszökött. Amikor nem volt senki odahaza, kinyitotta atyja pénzes ládjáját, amelyben ezer korona volt. A pénzből hétszáz koronát magához vett és mire szülei hazatértek, már hullt helye volt. A kétségbeesett szülők megtették a fiu ellen a feljelentést. Schütz Lajos eddig még nem került kézre. Valószínű, hogy Budapestnek vette az útját. Elfogatása iránt a rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket.

A temető titka.

CSORNA. Sopronmegye. A minap éjszaka Veldi Géza uradalmi főgépész Németh János ácsmesterrel együtt ment haza a farádi úton. Midőn a temetőhöz értek, az árokból egy ott rejtőzködő alak buzogánnyal hatalmas ütéseket mért a védtelen főgépészre, aki súlyos sérüléseket szenvedett. Alig tudott tovább vándorolni. A társának nem történt semmi baja, mert elfutott. Az éj sötétjében nem ismerték fel az orvátmadót, de az esetről nyomban jelentést tettek. A csendőrség erőlyes vizsgálatot indított a vakmerő tettes kinyomozása iránt. A nyomozás során aztán csakhamar megállapították, hogy az éjjeli orvátmadó egy csornai téglagyári munkás volt, aki Gruber téglamesternek akart bosszút állani. Arra lesett a temető árkában. Midőn aztán Veldi Géza a leshely előtt elhaladt, azt hitte, hogy Gruber téglamester az éjjeli utas. A sötétségben nem ismerte fel és tévedésből olyan embert támadott meg, aki őt sohasem bántotta. A főgépész, aki más helyett lakolt ártatlanul, a lakásán apjok. A tettes ellen pedig folyik a bűnvizsgálat.

Ebzárlat.

CSORNA. Sopronmegye. Nagy riadalmat keltett az a hír, hogy egy veszett eb garázdálkodik az Erzsébet-útcán. A hol veszélyeztetni a közbiztonságot. A hír valóban bizonyult. Herzfeld Lajos kereskedő kutyája több arát jart meg-

támadott, sőt egy kereskedőtanoncot és egy iskolásfiút meg is mart. A hatóság nyomban intézkedett, hogy a veszedelmes ebet ártalmatlanná tegyék. A szabadjárta eresztett kutyá azonban időközben több más kutyát is megmart, melyeket szintén elpusztítottak. A főszolgabírószág 40 napig tartó ebzárlatot rendelt el s megtette a kellő óvintézkedéseket.

Utcái botrány.

GYÖR. Piroška Kálmán borbélyeségél több társával együtt a Király-utczában oly botrányt idézett elő, hogy az inzulált közönség köréből jött felhívásra egy rendőrsietett a helyszínére és a botrányesimálókat bepisérte a központi rendőrségre. Az eljárás ellenük folyamatba tetétt.

Gümőkör.

GYÖR. Hogy Magyarországon példátlanul pusztít a tüdővész, az közismert tény. Javarészt a törzsköcsö magyarságban vág rendet a rettenetes kór, tehát a Duna—Tisza közén. De nem kiméli városainkat sem. Győrött 1905-ben a lakosság volt 39.072. A gümőkörben elhaltak száma 182. Viszonyitva a lakosság számához, ez 0.46 százalékának felel meg. A kimutatás szerint Győr a tizenegyedik helyen áll. Legkedvezőbb a számarány Sopronban: 0.34, a legrosszabb Piumében: 0.86 százalék.

Furcsa sovínizmus.

KAPOSVÁR. A rendőrség elfogta Trankovics Ernőt, Birnbaum Károly károlyvárosi üvegnyakkereskedő üzletvezetőjét, ki 6000 koronát lopott gazdájától és azután Kaposvárra szökött. A kaposvári rendőrségnek feltűnt az alig 20 esztendősi fiu költségekre s kérdőre vonták, hogy honnan szerezte a pénzt. Trankovics erre bevallotta bűnét. Az ellopott pénzből csak 550 koronát találtak nála, a többi felől azonban nem akar felvilágosítást adni. A rendőrség a tolvaj üzletvezetőt, ki kihallgatása során azt mondta, hogy gazdája magyargyűlölő horvát, akit azért lopott meg, mert a magyargyűlölő horvátokra nagyon haragszik és így akarta megbosszulni magát, letartóztatták.

A Sorompó díszülése.

KOLOZSVÁR. A Sorompó országos iparvédő liga kolozsvári központja az unitárius kollégium dísztermében tartotta ötödik díszgyűlést Apáthy István dr. díszelnök elnöklésével. A gyűlés Téglyás Géza elnöki beszámolójával kezdődött, aki utalva a Tulipánt letalannul támadó lapközleményekre, a mozgalom tényleges, bár zajtalan eredményeire mutatott rá. Ezután Dada László intéző bizottsági tag olvasta fel a budapesti és kolozsvári központ egymáshoz való viszonyát szabályozó pontozatokat, amelyeket a díszgyűlés éljenzéssel vett tudomásul. Betegeh László pénztárs kimutatását a közgyűlés tudomásul vette. Következett Kossutány egyetemi tanár felolvasása, melyben az ifjúság szerepét az iparpártolás terén fejtegette s utána Hegyi Gyula főmérnök tartotta meg előadását „Mozgalmunk jövője” címen. Szakmiserrelt mutatta ki az állközgazdák hazug okoskadásának tarthatatlanságát, melylyel a statisztikai adatokból könnyelmű következtetéseket vonnak le. Ezután Harszthy Emil dr. alelnök bejelentette, hogy Téglyás Géza állásáról lemondván, a budapesti Sorompó elnökének, a kolozsvári Sorompó pedig tiszteletbeli elnökének választotta. Utódja Orlok Lóránt dr. lett. Az üdvözlő iratok, köztük Sztéryényi államtitkár sorainak felolvasása után Apáthy István dr. díszelnök zártsava következett. Megkapó közvetlenségű beszédében vette védelmébe a Tulipánt. A díszgyűlésen Bánffy Miklós gróf dr. főispán védő, Apáthy István dr. és Téglyás Géza kezdeményezésére egy Sorompó-alap javára gyűjtés indult meg. A közgyűlésen e célra ötszáz korona folyt be.

Beszédek az esküdtek előtt.

KOMÁROM. Nagyon megharagudott egy vasárnapi mulatozás alkalmával Balogh János mecsai legény Kiss Ferenc koresmárosra, mert ez nem akart neki már bort adni. Az ittas legény bieskált ragadott és megszurkálta a koresmárost, aki behalt seibe. Bárdos Géza dr. kir. ügyész vádbeszéde után az esküdtek erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértés büntetésben mondták ki bűnösnek a vádlottat, akit e verdikt alapján a kir. törvényszék Hegyemzhy bíró elnöklelte alatt 2 évi börtönrre ítelt. Az ítélet ellen a védő semmisségi panaszt jelentett be.

Tomasik Józsefné oroszlányi lakos veszekedő természetű, részeges asszony volt, aki állandóan rettegésben tartotta férje testvérének, Tomasik Mártonnak

LEGGYORSABB PÉNZKÜLDÉS AZ Ó-HAZÁBA.

KÉT NAP ALATT!

kifizettek bármilyen összeget azon ó-hazai czimzettek, amelynek a pontos czime általában az 6-hazai bankomnál egy TITKOS JELSZÓ alatt lett előjegyezve.

Különbőség csak

.. 68 CENT ..

mely hozzáadandó a pénzájegyzekeben felsorolt rendes árákhoz. Felkérem tehát honfitársaimat, hogy mindazon

Ó-HAZAI CZIMET

vagy czimeket, amelyekre rendszerint pénzt szoktak hazaküldeni, nálam egy levelezőlapon bejelenteni sziveskedjenek, hogy én azokat az ó-hazai bankomnál idejében előjegyezhessem.—Mindennemű felvilágosítással szivesen szolgálók.

Honfitársi üdvözlettel

LÁNG JÓZSEF

A „NEMZETKÖZI UTAZÁSI IRODA ÉS PÉNZVÁLTÓ TÁRSASÁG” igazgatója.

1496 SECOND AVENUE, NEW YORK, N. Y.

NE VANDOROLJ MAGYAR!

HASS! ALKOSSI! GYARAPIS!

Gondolkozzatok csak kiséskomolyan, soha sem fektetitek jobb helyre nehezen megtakarított pénzeiteket, mint

RIDLÉY VÁROSÁBA.

E városnak több, mint háromezer lakosa van. Lakosai Amerikának leggazdagabb emberei, 25—30.000 dolláros palotákkal és a telep kövezett aszfalt járdáival, kitűnő vízvezeték, gáz- és villanyvilágításokkal már is el van látva.

Innen nyolcz perc gyaloglás után Eddystownba érünk, ahol a hatalmas Baldwin-féle gyárnak egy része üzemben van és tíz év múltán egészen ott lesz.

Ahol a Baldwin 150 millió dollárral van érdekelve, oda nyugodtan befektetheti a szegény ember vagyonát.

Ez nem válság, nem részvény, nem kockázat, hanem a legreálisabb és a legbiztosabb befektetés.

Válasszon hát ki néhányat közülök. A legtöbb telket előnyös részlettelre kaphatja meg, s ön csak kis pénzt fektet bele, mégis az egész telek ára nagyobbodik.

En összeköttetésben állók a legjobb bankokkal és az ózses sörgyárakkal, gyorsan képes vagyok tehát önnek olcsó pénzt szerezni akár házipénzre, akár üzletberendezésre.

Jegyezze meg, én nem adok el a mappáról, én önnek megmutatom a várost és annak fekvését és én fizetem az utköltésért. Ha megteszik, vásároljon, ha nem teszik, hagyja ott, azért mi jó emberek maradtunk.

Maradok honfiumi üdvözlettel

Spelman H. Jakob

ÁLLAMI KÖZJEGYZŐ

és magyar teleközvetítő

944 NORTH 8-IK UTCZA

PHILADELPHIA, PA.

SZÉPÍTŐKURÁK

HÁZI HASZNÁLATRA.

BŐRSZÉPÍTŐ KURA a normális, ép, tisztta arczbőr szépségének ápolására és megőrzésére: száraz, sötét, durva, hámló, feszülő, viszkető, hervadó bőrré: ráncok és libabőr ellen.

BŐRGYÓGÍTÓ KURA fényes, zstros, pórusos, atkás (mitteseres), pattanásos (vimmeris), eres, vörös arc, vörös orr, vörös kéz, fagyási foltok és izadási ellen.

BŐRTISZTÍTÓ KURA elsárgult, lebarant, napstütt arcok fehéritésére; szeplő és májfolt ellen. 1435

HAMLASZTÓ KURA leneseftok, 144 pórusok, pattanásnyomok, rózsapattanás (rosacea), bőrkeményedés, borvirág, himlőhely és sebhely ellen. 1435 Minden egyes készlet ÁRA 3 DOLLAR. Készíti és elárúsítja személyesen, vagy posta útján

PARTOS PATIKÁJÁBAN

160—2-ik Avenue 10-ik utca sarkán

NEW YORK.

NEMZETI KÁVEHAZ

282 East, Houston str., New York.

Tulajdonos: LEVKOVITS S.

— Magyar konyha. —

A BORTERMELÉK ORSZÁGOS

SZÖVETSÉGÉNEK BORAI

ÉS PÁLINKÁI.

Jutányos árak. Pontos kiszolgálás.

MOLNÁR KÁROLY

Cleveland, O. 2747 E. 79. st. alatti legmoder-

nebbül berendezett szalonját ajánlja honfitársai pártfogására. Pompásabb pompásabb italok, tüzes magyar borok, kitűnő szivarok, billiárd, kuglizó, stb. Állanak a közönség rendelkezésére.

ELADÓ FARM

Aki farmot szándékozik venni, vagyis Amerikában, akar megtelepedni, csakis itt találja meg az igazi helyet. Finom, jó földek, mely megerem mindent, minden néven nevezendő szárazsámmal. Nem messze a várostól, melyet sok magyar lakik. Ezen a helyen eddig 14 magyar vásárolt. Aki bővebb felvilágosítást akar, írjon a következő címre:

STEVE PANYKO

R. F. D. 3. New Brunswick, N. J.

dsebésiken keresztül át a vár felé.
— Le a fátylat! — kiáltja Vajda, — a kapu alá!
Mert rögtön látta, hogy jobb azoknak sötétben jönnök.
A híd azonnal lebocsátották, s az orgona oszlopaiból hármat felrántotak.
A puskások, dárdások mind a kapu köré álltak.
A mi vitézeink egyik a másik után ugrott be. Nyomukban özlönk a török.
S véres dulakodás kezdődik a kapu alatt.
Egy meztelbás piad macskaként fut fel a híd láncaán. A szájaiban keresztbe tett bandásár. Azt a fátylatortó ő megpillantja. Egy percig farkasszemet néznek. Az őr aztán úgy vágja a szemé közé a fátyla tüzes végét, hogy a török hanyatt esik vissza a sötétségbe.
A többi török ezalatt szakadatlanul Allah akbár-útvölve, egymás hegyén-hátán tolibe a kapu alatt.
— A híd fel. — kiáltja Dobó.
(Folytatás következik.)

A CSAVARGÓ.

Írta: Ginisty Pál.

Ahogy az óra elverte a tízet, Bertrix vizsgálóbíró a maga megszokott pontosságával belépett a hivatalába. Havas bundáját felakasztotta a fogasra, rendszeres lassúsággal levette keztyűjét, egy pillanatig melegedett a jól befűtött kályhánál, azután leült az íróasztala elé.

Bertrix küssé nyers, de nagyon buzgó hivatalnok hírében állott. Alig negyven éve sulyosan ránehezdedni látszott és már a haja is kezdett szürkülni. Pályája kezdetén tele volt becsvágygyal, mikor aztán le kellett tennie minden vérmesebb reményéről, csak egy tengetet életet a legsivárabb vidéki városkában. Nem sokáig tartott s az esze is hozzáalakult e vidéki városkák korlátolttságához. Egyebekben pedig mindennek az alapját a halálos unalom képezte, amelyet otthon érzett a csunya, sovány felesége mellett, akivel érdek-házasságot kötött.

Kemény hangon szóló az alantasabb hivatalnokához:
— Mi van ma soron?
— Verekedés a nyílt utcán... ruhámenü lopás... s egy csavargó... — hangzott a válasz.

Bertrix a két első dologgal hamar végezett, hiszen tiszta, bebizonyított eset volt mind a kettő. Ebben a csendes kis vidéki városban valami nagyobb eset alig adta elő magát.
— Nézzük meg már most a csavargót, — szóló aztán.
Bevezették az embert. Kimondhatatlanul lerongyolódott állapotban volt. Csak a féllában volt cipő s az is csupa rongy volt. A másik fele ott maradt a telt valameyik árokban. Szinte lehetetlen volt az úgynevezett öltözék rongyain át a korára következtetni. Az utca sara megülte a szakállát s a haját. Ő maga különben a legnagyobb közönynyel vette a keserves külsejét. Bertrix szembeötöl undorral nézte ennek az alaknak a külsejét, a vádoltknak szánt székét kissé hátrább tolatta és feltette kifürkészhetetlen arc kifejezését.

A vizsgálóbíró gyorsan átfutotta a rá vonatkozó rendőri jelentést. A szerencsétlent rettenetes hidegben, félig megfagyva találták a szabadban egy lócsán. Amikor az órszobán kissé magához tért, kerekén megtagadott minden fejvilágítást a személyre vonatkozólag. A bíróság által kirendelt védő mogorván dörmögte:
— Nagyon kezeletlen egy alak, mondhatom... Lehetetlen valamit kiszedni belőle...
— Majd megvállik! — felelt a vizsgálóbíró hidegben. És megkezdte a kihallgatást:
— Hogy hívják?
A fogoly olyan mozdulatot tett, melyben benne volt a világ legnagyobb közömbössége.

PITTSBURGI IRODÁNK

megbízottjai: Erpf Arthur pittsburgi magyar gyógyszerész ur, Hódinka Jenő ur és Lengyel Sándor ur, akik előfizetésnek felvételére és nyugtázására fel van nek hatalmazva. Ajánljuk a fent nevezett urakat honfitársaink figyelmébe.

HUNFALVY HUGÓ

Hítes ügyvéd és jogtanácsos,
— közjegyző hivatal. —
Iroda a főpostával szemben.
231 BROADWAY New York City.

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

Bertrix a vádolttra nézett és a torzonborz hajtömeg alatt, ebben a fonynyadt, gondozatlan arcban olyan vonásokat fedezett fel, melyek egykor finom metszésűek lehettek. De hát mindig azon volt, hogy semmit se áruljon el a benyomásaiból és most is szárazon kérdezte:
— A foglalkozása?
— Ugyan, vizsgálóbíró ur, azt hiszem, nagyon is meglátszik rajtam a foglalkozásom, nemde?... Ez idő szerint egy emberi roncs vagyok!...
Bertrix érezte, hogy kezd kíváncsi lenni.
— Hova igyekezett, amikor felszedték? — fordult újra a fogolyhoz.

— Szavamra, nem igen tudnám megmondani!... A véletlen elé!... Ebben a köntösben ugyan merre is indulhattam volna?... Tegye fel, kérem, hogy bőleselkedő turistaként utazom... És tanulmányozom, mennyi idő alatt hal meg az ember éhen...
Aki imígyen beszélt, nem lázodott. A csavargó inkább mosolygott fájdalom sorsán, semmint keserűséget érzett volna miatta.
— A kalandok milyen sorozatán át jutott nyomoruságának ebbe az állapotába? — kérdezte a bíró érdeklődéssel.
A rongyos a vállát vonogatta.
— Mindent meg kell mondanom?... Nos hát, — szóló némi szünet után gúnyosan... lássa bennem a szerelem áldozatát!...
— Beszéljen komolyan, — szakította felbe a vizsgálóbíró. Beszéljen komolyan és ne felejtse el, hogy csavargósával vétett a büntető törvénykönyv egyik paragrafusára ellen.
— Ön kéredezett, bíró ur, s én feleltem... Az asszonyok csinálták belém azt a páriát, akit most maga előtt lát. Ez az alak, aki itt áll ön előtt, s aki ma épp oly undort keltő, amilyen neveléses, ha jól érzem, valamennyit szerette és imádtá... Ez volt az én egyetlen foglalkozásom! Sohase tettem egyebet, csak szerettem! Nem elékszem, hogy valaha egyéb gondom lett volna. Oh, be sok kedves, édes nőcske volt az enyém!... És elvettek tőlem mindent, amit csak adhattak. Ez is egy Don-Juan-vég, nemde? Ebben van az életem egész regénye.
— De aztán végül? — kérdezte Bertrix, akit ez a gúnyoros csavargó életében először, de kihozott egy kicsit a sodrából.
— Tudom, tudom, — vágott a meg lehetőségen letört Don Juan a bíró szavába. Ugy találja, hogy ebben a mostani állapotomban tulságba viszem a henczeget? És hogy éppenséggel nincs helyén ez a nyugalóság?... Megengedem. De hát beláthatja, hogy mostani igényeim nem valami messze szárnyalók. Így aztán kiegyenlítődik a dolog... Valamikor elég rongyos voltam és nem voltam csunyább a többinél. Lételenem egyetlen rugója a vágyódás volt a nő után. A husommal, a véremmel, a szívemmel, a lelkeimmel feltartoztatlanul és korlátlanul belevetettem magamat a harcba a szépségért. Másoknak volt vagy egy nagy szenvedélyük; nálam állandó és valamennyi iránt egyforma... elemészten forró... volt ez a nagy szenvedély. Ne gondolja, hogy valami titkos bűnnek voltam rabja! Az én örülelfélem ment volt minden durvaságtól! Sőt volt benne valami fölünyes, mely a mámor és a tapasztalat sajátos keverékében bizonyult. Én a kiválasztottannak nemcsak a testére vágytam, kellett, hogy kapjak valamennyinek a lelkéből is... És hogy ez így lehetett, az felért az érzelmeimben a vagyonomnak akkor már bekövetkezett összeomlásával, mely a kezükben s a szeszélyük alatt ugy ol-

vadt, mint a hó a tavaszi nap melegében... Így közelített meg a tónk elkerülhetlenül... Amikor a barátaim ezt látták, félig-meddig biztosított léttel kínáltak meg, tudj' Isten, minő foglalkozás fejében... Amde volt-e erre időm addig, amíg még forró vágyban égtem a szívem?...

Bertrix megint csak vesztett valamennyit az önuralmából és mozdulatlanságából e vallomással szemben, melyet a csavargó minden betvenkedés nélkül, mint a világ legtermészetesebb dolgát adott elő. Szinte még szálnalmat is érzett a nyomorult iránt, aki elérkezett a megaláztatás legalantasabb fokára.
— Egyszer aztán már nem volt egy fillérem sem, — folytatta a csavargó az elbeszélést. Utolsó frankomom valami hamis ékszeret vettem egy fiatal eszéleányknak; ez volt az utolsó hódításom... Igazán mondom, akkor már nem voltam valami csábító külsejű. Nem hinné az ember, milyen gyorsan török le... Szinte magam is csodálkozom rajta, milyen hamar lettem semmivé... Talán dolgoztam volna?... Nevezetesen keveset fizetnek aránylag nehéz munkáért... De minek is az? Így is, ugy is a végére jutottam... De gazdag vagyok emlékekben és elmondom magamnak a legszebb és legerdekesebb történeteket, melyeket átéltem... És fő fogom mondani akkor is, ha majd ott pusztulok el valamelyik utzéti árokban... A külvilág az én számomra nincs. Nem szánok, nem bánok semmit; a jelenlegi nyomoruságommal sem fizetem elég drágán azért a sok szépségért, amit karomban ölelhettem. Ön azt fogja kérdezni, bíró ur, hogy a sok anyagi nyomoruság után, mely körülvesz, miért nem vettem magamat a vízbe?... Értse meg ezt, aki tudja!... De lám, én még így is boldog és megelégedett vagyok. Itt lengnek mindazok, akik szerettek s kiket szerettem és körülvész ólomszerű árnya a minden rang és társadalmi osztálybeli nőnek, aki annak idején a szerelmi udvartartómat képette... Én pedig rettegek attól, hogy hátha a tulvilágban nincs emlékezős... Ezért... Most, pedig, bíró ur, ítéljen felettem a belátása szerint. Mondhatom, hogy már nagyobb közönynyel nem fogadhatnám, bármi legyen is az.

Bertrix szörnyen zavarban volt: nem tudta, hogyan rendelkezze... Körülengte és megfélemlítette a felidézett nőalakok látományára. Az a sok be nem vallott vágy, mely az önként magára rótt tartózkodás aláreza mögé gyűlent, most feltartóztatlanul izgatá a képzeletét... Önkénytelenül az eszmény nélkül való, kietlen életre kellett gondolnia; hideg, józan otthonára és érzelmekben szegény, szikár hitvesére... Szünetlenül arra kellett gondolnia, mennyi gyönyör s talán borzalom is van a földön, amit ő nem élvezett... És sajátságos irigység kelt benne a nyomorult, lerongyolódott csavargó iránt.
Szinte szelid hangon mondta a hivatalnokának, amin ez nem kevésé esodálkozott:
— Ez az ember némi kíméletre szorul... Ajánlja őt az én nevemben a fogházgázgató különös jóindulatába... Aztán, nem bírván leküzdeni égető kíváncsiságát, mely vágyva vágyott arra, hogy minél többet tudjon meg ebből a határtalan szerelmi vágyból, még hozzátette:
— Egyebekben ne vigyék el innen egyelőre a foglyot... később pedig még ki akarom hallgatni.

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

Bertrix a vádolttra nézett és a torzonborz hajtömeg alatt, ebben a fonynyadt, gondozatlan arcban olyan vonásokat fedezett fel, melyek egykor finom metszésűek lehettek. De hát mindig azon volt, hogy semmit se áruljon el a benyomásaiból és most is szárazon kérdezte:
— A foglalkozása?
— Ugyan, vizsgálóbíró ur, azt hiszem, nagyon is meglátszik rajtam a foglalkozásom, nemde?... Ez idő szerint egy emberi roncs vagyok!...
Bertrix érezte, hogy kezd kíváncsi lenni.
— Hova igyekezett, amikor felszedték? — fordult újra a fogolyhoz.

— Szavamra, nem igen tudnám megmondani!... A véletlen elé!... Ebben a köntösben ugyan merre is indulhattam volna?... Tegye fel, kérem, hogy bőleselkedő turistaként utazom... És tanulmányozom, mennyi idő alatt hal meg az ember éhen...
Aki imígyen beszélt, nem lázodott. A csavargó inkább mosolygott fájdalom sorsán, semmint keserűséget érzett volna miatta.
— A kalandok milyen sorozatán át jutott nyomoruságának ebbe az állapotába? — kérdezte a bíró érdeklődéssel.
A rongyos a vállát vonogatta.
— Mindent meg kell mondanom?... Nos hát, — szóló némi szünet után gúnyosan... lássa bennem a szerelem áldozatát!...
— Beszéljen komolyan, — szakította felbe a vizsgálóbíró. Beszéljen komolyan és ne felejtse el, hogy csavargósával vétett a büntető törvénykönyv egyik paragrafusára ellen.
— Ön kéredezett, bíró ur, s én feleltem... Az asszonyok csinálták belém azt a páriát, akit most maga előtt lát. Ez az alak, aki itt áll ön előtt, s aki ma épp oly undort keltő, amilyen neveléses, ha jól érzem, valamennyit szerette és imádtá... Ez volt az én egyetlen foglalkozásom! Sohase tettem egyebet, csak szerettem! Nem elékszem, hogy valaha egyéb gondom lett volna. Oh, be sok kedves, édes nőcske volt az enyém!... És elvettek tőlem mindent, amit csak adhattak. Ez is egy Don-Juan-vég, nemde? Ebben van az életem egész regénye.
— De aztán végül? — kérdezte Bertrix, akit ez a gúnyoros csavargó életében először, de kihozott egy kicsit a sodrából.
— Tudom, tudom, — vágott a meg lehetőségen letört Don Juan a bíró szavába. Ugy találja, hogy ebben a mostani állapotomban tulságba viszem a henczeget? És hogy éppenséggel nincs helyén ez a nyugalóság?... Megengedem. De hát beláthatja, hogy mostani igényeim nem valami messze szárnyalók. Így aztán kiegyenlítődik a dolog... Valamikor elég rongyos voltam és nem voltam csunyább a többinél. Lételenem egyetlen rugója a vágyódás volt a nő után. A husommal, a véremmel, a szívemmel, a lelkeimmel feltartoztatlanul és korlátlanul belevetettem magamat a harcba a szépségért. Másoknak volt vagy egy nagy szenvedélyük; nálam állandó és valamennyi iránt egyforma... elemészten forró... volt ez a nagy szenvedély. Ne gondolja, hogy valami titkos bűnnek voltam rabja! Az én örülelfélem ment volt minden durvaságtól! Sőt volt benne valami fölünyes, mely a mámor és a tapasztalat sajátos keverékében bizonyult. Én a kiválasztottannak nemcsak a testére vágytam, kellett, hogy kapjak valamennyinek a lelkéből is... És hogy ez így lehetett, az felért az érzelmeimben a vagyonomnak akkor már bekövetkezett összeomlásával, mely a kezükben s a szeszélyük alatt ugy ol-

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

Bertrix a vádolttra nézett és a torzonborz hajtömeg alatt, ebben a fonynyadt, gondozatlan arcban olyan vonásokat fedezett fel, melyek egykor finom metszésűek lehettek. De hát mindig azon volt, hogy semmit se áruljon el a benyomásaiból és most is szárazon kérdezte:
— A foglalkozása?
— Ugyan, vizsgálóbíró ur, azt hiszem, nagyon is meglátszik rajtam a foglalkozásom, nemde?... Ez idő szerint egy emberi roncs vagyok!...
Bertrix érezte, hogy kezd kíváncsi lenni.
— Hova igyekezett, amikor felszedték? — fordult újra a fogolyhoz.

— Szavamra, nem igen tudnám megmondani!... A véletlen elé!... Ebben a köntösben ugyan merre is indulhattam volna?... Tegye fel, kérem, hogy bőleselkedő turistaként utazom... És tanulmányozom, mennyi idő alatt hal meg az ember éhen...
Aki imígyen beszélt, nem lázodott. A csavargó inkább mosolygott fájdalom sorsán, semmint keserűséget érzett volna miatta.
— A kalandok milyen sorozatán át jutott nyomoruságának ebbe az állapotába? — kérdezte a bíró érdeklődéssel.
A rongyos a vállát vonogatta.
— Mindent meg kell mondanom?... Nos hát, — szóló némi szünet után gúnyosan... lássa bennem a szerelem áldozatát!...
— Beszéljen komolyan, — szakította felbe a vizsgálóbíró. Beszéljen komolyan és ne felejtse el, hogy csavargósával vétett a büntető törvénykönyv egyik paragrafusára ellen.
— Ön kéredezett, bíró ur, s én feleltem... Az asszonyok csinálták belém azt a páriát, akit most maga előtt lát. Ez az alak, aki itt áll ön előtt, s aki ma épp oly undort keltő, amilyen neveléses, ha jól érzem, valamennyit szerette és imádtá... Ez volt az én egyetlen foglalkozásom! Sohase tettem egyebet, csak szerettem! Nem elékszem, hogy valaha egyéb gondom lett volna. Oh, be sok kedves, édes nőcske volt az enyém!... És elvettek tőlem mindent, amit csak adhattak. Ez is egy Don-Juan-vég, nemde? Ebben van az életem egész regénye.
— De aztán végül? — kérdezte Bertrix, akit ez a gúnyoros csavargó életében először, de kihozott egy kicsit a sodrából.
— Tudom, tudom, — vágott a meg lehetőségen letört Don Juan a bíró szavába. Ugy találja, hogy ebben a mostani állapotomban tulságba viszem a henczeget? És hogy éppenséggel nincs helyén ez a nyugalóság?... Megengedem. De hát beláthatja, hogy mostani igényeim nem valami messze szárnyalók. Így aztán kiegyenlítődik a dolog... Valamikor elég rongyos voltam és nem voltam csunyább a többinél. Lételenem egyetlen rugója a vágyódás volt a nő után. A husommal, a véremmel, a szívemmel, a lelkeimmel feltartoztatlanul és korlátlanul belevetettem magamat a harcba a szépségért. Másoknak volt vagy egy nagy szenvedélyük; nálam állandó és valamennyi iránt egyforma... elemészten forró... volt ez a nagy szenvedély. Ne gondolja, hogy valami titkos bűnnek voltam rabja! Az én örülelfélem ment volt minden durvaságtól! Sőt volt benne valami fölünyes, mely a mámor és a tapasztalat sajátos keverékében bizonyult. Én a kiválasztottannak nemcsak a testére vágytam, kellett, hogy kapjak valamennyinek a lelkéből is... És hogy ez így lehetett, az felért az érzelmeimben a vagyonomnak akkor már bekövetkezett összeomlásával, mely a kezükben s a szeszélyük alatt ugy ol-

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

Bertrix a vádolttra nézett és a torzonborz hajtömeg alatt, ebben a fonynyadt, gondozatlan arcban olyan vonásokat fedezett fel, melyek egykor finom metszésűek lehettek. De hát mindig azon volt, hogy semmit se áruljon el a benyomásaiból és most is szárazon kérdezte:
— A foglalkozása?
— Ugyan, vizsgálóbíró ur, azt hiszem, nagyon is meglátszik rajtam a foglalkozásom, nemde?... Ez idő szerint egy emberi roncs vagyok!...
Bertrix érezte, hogy kezd kíváncsi lenni.
— Hova igyekezett, amikor felszedték? — fordult újra a fogolyhoz.

— Szavamra, nem igen tudnám megmondani!... A véletlen elé!... Ebben a köntösben ugyan merre is indulhattam volna?... Tegye fel, kérem, hogy bőleselkedő turistaként utazom... És tanulmányozom, mennyi idő alatt hal meg az ember éhen...
Aki imígyen beszélt, nem lázodott. A csavargó inkább mosolygott fájdalom sorsán, semmint keserűséget érzett volna miatta.
— A kalandok milyen sorozatán át jutott nyomoruságának ebbe az állapotába? — kérdezte a bíró érdeklődéssel.
A rongyos a vállát vonogatta.
— Mindent meg kell mondanom?... Nos hát, — szóló némi szünet után gúnyosan... lássa bennem a szerelem áldozatát!...
— Beszéljen komolyan, — szakította felbe a vizsgálóbíró. Beszéljen komolyan és ne felejtse el, hogy csavargósával vétett a büntető törvénykönyv egyik paragrafusára ellen.
— Ön kéredezett, bíró ur, s én feleltem... Az asszonyok csinálták belém azt a páriát, akit most maga előtt lát. Ez az alak, aki itt áll ön előtt, s aki ma épp oly undort keltő, amilyen neveléses, ha jól érzem, valamennyit szerette és imádtá... Ez volt az én egyetlen foglalkozásom! Sohase tettem egyebet, csak szerettem! Nem elékszem, hogy valaha egyéb gondom lett volna. Oh, be sok kedves, édes nőcske volt az enyém!... És elvettek tőlem mindent, amit csak adhattak. Ez is egy Don-Juan-vég, nemde? Ebben van az életem egész regénye.
— De aztán végül? — kérdezte Bertrix, akit ez a gúnyoros csavargó életében először, de kihozott egy kicsit a sodrából.
— Tudom, tudom, — vágott a meg lehetőségen letört Don Juan a bíró szavába. Ugy találja, hogy ebben a mostani állapotomban tulságba viszem a henczeget? És hogy éppenséggel nincs helyén ez a nyugalóság?... Megengedem. De hát beláthatja, hogy mostani igényeim nem valami messze szárnyalók. Így aztán kiegyenlítődik a dolog... Valamikor elég rongyos voltam és nem voltam csunyább a többinél. Lételenem egyetlen rugója a vágyódás volt a nő után. A husommal, a véremmel, a szívemmel, a lelkeimmel feltartoztatlanul és korlátlanul belevetettem magamat a harcba a szépségért. Másoknak volt vagy egy nagy szenvedélyük; nálam állandó és valamennyi iránt egyforma... elemészten forró... volt ez a nagy szenvedély. Ne gondolja, hogy valami titkos bűnnek voltam rabja! Az én örülelfélem ment volt minden durvaságtól! Sőt volt benne valami fölünyes, mely a mámor és a tapasztalat sajátos keverékében bizonyult. Én a kiválasztottannak nemcsak a testére vágytam, kellett, hogy kapjak valamennyinek a lelkéből is... És hogy ez így lehetett, az felért az érzelmeimben a vagyonomnak akkor már bekövetkezett összeomlásával, mely a kezükben s a szeszélyük alatt ugy ol-

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

Bertrix a vádolttra nézett és a torzonborz hajtömeg alatt, ebben a fonynyadt, gondozatlan arcban olyan vonásokat fedezett fel, melyek egykor finom metszésűek lehettek. De hát mindig azon volt, hogy semmit se áruljon el a benyomásaiból és most is szárazon kérdezte:
— A foglalkozása?
— Ugyan, vizsgálóbíró ur, azt hiszem, nagyon is meglátszik rajtam a foglalkozásom, nemde?... Ez idő szerint egy emberi roncs vagyok!...
Bertrix érezte, hogy kezd kíváncsi lenni.
— Hova igyekezett, amikor felszedték? — fordult újra a fogolyhoz.

— Szavamra, nem igen tudnám megmondani!... A véletlen elé!... Ebben a köntösben ugyan merre is indulhattam volna?... Tegye fel, kérem, hogy bőleselkedő turistaként utazom... És tanulmányozom, mennyi idő alatt hal meg az ember éhen...
Aki imígyen beszélt, nem lázodott. A csavargó inkább mosolygott fájdalom sorsán, semmint keserűséget érzett volna miatta.
— A kalandok milyen sorozatán át jutott nyomoruságának ebbe az állapotába? — kérdezte a bíró érdeklődéssel.
A rongyos a vállát vonogatta.
— Mindent meg kell mondanom?... Nos hát, — szóló némi szünet után gúnyosan... lássa bennem a szerelem áldozatát!...
— Beszéljen komolyan, — szakította felbe a vizsgálóbíró. Beszéljen komolyan és ne felejtse el, hogy csavargósával vétett a büntető törvénykönyv egyik paragrafusára ellen.
— Ön kéredezett, bíró ur, s én feleltem... Az asszonyok csinálták belém azt a páriát, akit most maga előtt lát. Ez az alak, aki itt áll ön előtt, s aki ma épp oly undort keltő, amilyen neveléses, ha jól érzem, valamennyit szerette és imádtá... Ez volt az én egyetlen foglalkozásom! Sohase tettem egyebet, csak szerettem! Nem elékszem, hogy valaha egyéb gondom lett volna. Oh, be sok kedves, édes nőcske volt az enyém!... És elvettek tőlem mindent, amit csak adhattak. Ez is egy Don-Juan-vég, nemde? Ebben van az életem egész regénye.
— De aztán végül? — kérdezte Bertrix, akit ez a gúnyoros csavargó életében először, de kihozott egy kicsit a sodrából.
— Tudom, tudom, — vágott a meg lehetőségen letört Don Juan a bíró szavába. Ugy találja, hogy ebben a mostani állapotomban tulságba viszem a henczeget? És hogy éppenséggel nincs helyén ez a nyugalóság?... Megengedem. De hát beláthatja, hogy mostani igényeim nem valami messze szárnyalók. Így aztán kiegyenlítődik a dolog... Valamikor elég rongyos voltam és nem voltam csunyább a többinél. Lételenem egyetlen rugója a vágyódás volt a nő után. A husommal, a véremmel, a szívemmel, a lelkeimmel feltartoztatlanul és korlátlanul belevetettem magamat a harcba a szépségért. Másoknak volt vagy egy nagy szenvedélyük; nálam állandó és valamennyi iránt egyforma... elemészten forró... volt ez a nagy szenvedély. Ne gondolja, hogy valami titkos bűnnek voltam rabja! Az én örülelfélem ment volt minden durvaságtól! Sőt volt benne valami fölünyes, mely a mámor és a tapasztalat sajátos keverékében bizonyult. Én a kiválasztottannak nemcsak a testére vágytam, kellett, hogy kapjak valamennyinek a lelkéből is... És hogy ez így lehetett, az felért az érzelmeimben a vagyonomnak akkor már bekövetkezett összeomlásával, mely a kezükben s a szeszélyük alatt ugy ol-

— Mi értéke lehet ennek már azon a ponton, ahova én jutottam? — szóló.
— Anniból van értéke, mert a bíróság csak így tudhatja meg, hogy kicsoda s mely — bizonyára gyanus okból igyekszik eltitkolni az állását. Csak abban a reményben ne ringatódzzék, hogy nem fogjuk kipuhatólni, hányszor volt már büntetve...
— Még nem voltam büntetve, — felelte a csavargó.
— Remélem, tisztában van vele, — felelt a vizsgálóbíró gúnyosan, — hogy a saját kijelentéseit nem fogadjuk el feltétlenül hiteleseknek.
A férfi, mintegy kimerülten eleresztette a karját.
— Mindent egybevetve, igazán nem tudom, miért aggodalmaskodom! — így szóló meglehetősen válogatottn beszéddel. Nincsenek már se rokonaim, se barátaim. És így, ha minden áron tudni akarják, hát írják fel, kérem, Louis Armand Goutier d'Orcières, negyvennyolcz éves...

I. BOSS
111 SECOND STREET, PASSAIC, N. J.
Mindenféle szivarok és dohányok — importálja. —
KOLONSEN JO A KOSSUTH ES GROF BATHYANYI DOHANY.
Megrendelések nagyban és kicsinyben vidékre is.

YOURKVILLE BOULEVARD
élkeelő magyar kávéház a felsővárosban
1393 MÁSODIK AVENUE
Tulajdonos:
BIRNBAUM L.
a 72. és 73. utcák között.
MIDEN NAP CZIGANYZENE
— Kétféle magyar ételek és jó italok. —
Pontos kiszolgálás.
POMPAS BILLIARDSZTALOK.

THE 'STATE BANK'
AZ ALLAM BANKJA
378 Grand Street, New York City.
Elnök Richard O. L., alelnök Kohn Arnold, másodalelnök Burckett L. Walter, pénztáros Voorhis A. I., alpenztáros Kneisel János.
Tőke, felezleg, nyereség, 1888. május 1. óta... \$1,000,000
Betétek több, mint 1,000,000
Pénzküldeményeket elfogadják a világ minden részéből.
HAJÓJEGYEK minden vonalra kaphatók.

AMERIKA MAGYAR SZÖVETSÉG.
Alakult 1906. február 27. Cleveland, O.
A Szövetség célja: az Amerikában élő magyarok testületi összejárása, anyagi és erkölcsi érdeküknek védelme.
Osztályok alulnéhetnek Amerika minden magyarokta helyén.
Aki a Szövetség tagjává akar lenni, írjon alapszabályokért a titkári hivatalhoz 305 CENTURY BUILDING, Cleveland, O.

THE CITY BANK CO.
BIZTOS, ERŐS, MEGBIZHATÓ.
Takarékbetétet után 4 százalékot — fizet. —
10 AVENUE és PEARL ST. sarkán.
SOUTH LORAIN, Ohio.

The Friedman Print
215 BOWERY — NEW YORK.
Élvállja alapszabályok s mindennemű nyomtatványok elkészítését.
— Kétféle felszerelt magyar nyomda. —
Elv: Csinos kiállítás olcsó árak mellett.

THE RISING SUN BREWING CO.
CSEHORSZÁGI módon készülő SÖR
A legválogatottabb arany árpából, malátából és mézharutos cseh komlóból főzik.
FELTÉTLENLŐ JOBB BÄRMILY IMPORTÁLT SÖRNÉL.
ELIZABETH, N. J.

BORSZÉKI GYÓGYPVIZ
A VIZEK KIRÁLYA
— Különleges szer gyomorjára és köcsény ellen. —
Orvosi szaktekintélyektől a legmelegebben ajánlja, hóltyág és vizeleti szervek bántalmainál, vesebajoknál, cukros hóltyág, a torok és tüdőszervek bajainál, epekö és gyomor-megbetegedéseknél. Egészségesnek kitünő izü, igen üdítő ásványvíz, bor, cognac, vagy citromsavval vegyítve.
EGYEDÜLI KÉPVEISELŐ az EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN
VIDDER EMIL
IRODA: 36 Ave. C. RAKTÁR: 40 Ave. C. NEW YORK.
— MINDENKI ÁLTAL MEGTEKINTHETŐ. —

MONOPOL KÁVÉHÁZ
RUDNER és ROTH, tulajdonosok
NEW YORK, 145 MÁSODIK AVENUE, a kilencedik utca sarkán
— Kétféle ételek és italok. —
A MAGYAROKNAK KEDVENCZ TALÁLKOZÁSI HELYE
— Szombat és vasárnap este előrangú cziganyzene —

MEGBIZHATÓ BANKÁROK.
E rovat alatt oly bankcéget nevezünk meg, amelyekhez honfitársaink bátran fordulhatnak pénzküldés vagy pénzbetétek céljából.
NEW YORK ALLAM.
Knauth, Nachod és Kühne, 15 William Street, New York.
Kiss Emil, 104 Second Ave., New York.
Tíz év óta fennáll.
Németh János, 457 Washington Street, New York.
Deutsch Testvérek, 318 Houston St., New York.
Pénzküldés, hajójegytroda és közjegyző h. vatal.
The Oriental Bank, 132—134 Broadway, New York.
Csökkentő, hitallevek, külföldi értékpaprok megvétele és eladása.
Nemzetközi Utazási Iroda és Pénzküldő Társaság, igazgató Láng József, 1496 Second Ave., New York City.

PENNSYLVANIA ALLAM.
B. Hendler, successor to A. Hendler Son & Co. Cassandra.
Pénzküldemények Magyarországra és Európára bármely részére olcsón, gyorsan és biztonságosan. Hajójegyek az összes vonalakra az 6-hazába sehol olcsóbban nem kaph